

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER.

Nr. 25.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 18. Juni 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil“
tegnes paa nærmeste Posthus.

Forstanderinden for Smaabørns Vel,
Fru Generalinde Harbou,

er født 1833 i Kallundborg, hvorfra hendes
Forældre, Konsul H. C. Hellesen, gift med
Frøken V. Schnell, Datter af den tidligere
Ejer af Kallundborg Ladegaard, i 1846
flyttede ind til Hovedstaden.

Her udviklede den unge Pige sig hurtigt
under Paavirkning af de store Begivenheder
i 1848, og det var ogsaa en af den Tids
bekendte militære, daværende Oberstløjtnant
Johannes Harbou, som hun, 19 Aar gammel,
ægtede og fulgte til Holsten, hvor han som
Bataillonskommandør havde Garnison først
7 Aar i Altona og derpaa 4 Aar i Rends-
borg.

Fra sin tidlige Ungdom elskede Fru
Harbou Smaabørn, og mange Børn af de
den Gang i Altona og Rendsborg garnisone-
rede Officerer og Underofficerer erindrer endnu
de smaa Fester, hvortil hun samlede dem.
Det var ogsaa i disse første Aar, at hun —
som hun selv fortæller i et af sine Smaa-
skrifter — ved en lille Søns Dødsleje grebes
af det Ønske en Gang at kunne hjælpe
fattige Mødre til at pleje deres Smaabørn.

Imidlertid kom Sorgens Aar over Dan-
mark og trængte den Slags Tanker tilbage,
og det var først efter, at hendes Ægtefælle
mange Aar senere havde trukket sig tilbage
fra sit Embede som Udskrivningschef i
Kallundborg og var flyttet til København,
at Fru Harbou genoptog sine gamle Planer.

Det lykkedes hende at vinde en stor
Kreds af ansete Damer for disse, og den

Fru Generalinde Harbou.

17. Februar 1885 samledes de i hendes
Hjem og stiftede „Smaabørns Vel“, ved hvis
Styrelse og Organisation navnlig Kammer-
herreinde Othilde Lindholm og Fru Jenny
Adler var velkommen. Denne Forening tilser,
som bekendt, spæde Børn i Hjemmene og
hjælper dem med Mælk, Klæder og Syge-
pleje; men da Fru Harbou Aaret efter, som
hun skriver i en Beretning, saa en Moder
næsten segnefærdig ved at amme et stort
Barn, medens hun selv maatte sulte, fattede
hun den Tanke tillige at indrette en Be-
spisning for diegivende Mødre, og allerede
samme Aar gjorde hun et Forsøg med en
Snes saadanne Mødre i sit eget Hus. Næste
Efteraar 1887 lykkedes det at interessere en
ny Kreds for denne Plan og danne „Mødres
og Børns Bispisning“, som nu har 5 Lokaler
i København og Forstæder, hvorfra i den

forløbne strænge Vinter er uddelt 66,000
Maaltider kraftig varm Mad. I Forbindelse
med „Mødres og Børns Bispisning“ er siden
1887 indrettet en gratis Maltkur. Malten
uddeles ved godhedsfuld Assistance af „De
forenede Bryggerier“ i 3 Sommermaaneder
til svagelige diegivende Mødre og Børn. I
1892 er saaledes uddelt over 3000 Portioner
Malt. I Aar er denne Maltkur i fuld Gang.

Dog det ene fører det andet med sig.
— Fru Harbou havde 200 Kroner Over-
skud ved en særegen Fest og oprettede i
1889 et lille Laanefond for disse Mødre.
Dette udlåner smaa Summer fra 10 Kr.
til 100 Kr., til Indkøb af en Symaskine,
Leje af en Rulle, Anskaffelsen af Varer til
en lille Handel eller Indløsning af Bohave
fra Laanekontoret, som især i København
er Smaafolks Ulykke.

I de sidste 3 Aar er noget over 1200 Kr.
paa denne Maade udlånt, og mærkværdigt
nok efter Regnskabet, som Hr. Bankbogholder
W. Budde Lund har paataget sig, er kun
23 Kr. af disse Udlaan gaaet tabte, men
megen Tak og Glæde har de fremkaldt hos
Laantageren.

Der er dog især én Side af Fru Harbous
Virksomhed, der kræver hendes Arbejds-
kraft, og som synes at være denne varmtfø-
lende Kvindes Kælebarn — det er „Børnesanatoriet.“

Ved i Spiselokalerne at se, hvor elen-
digt mange af de spisende Børns Udseende
var, fik Fru Harbou den Idé, at Bestyrer-
inden for Bispisningen om Sommeren kunde
forestaa et Sanatorium for svage, fattige
Smaabørn, og hun skrev til Bestyrelsen for
det kgl. danske Haveselskab og bad om at
laane dets Have og Lokaler til en Fest for
at samle Penge i dette Øjemed. Inden lang
Tid sendte Selskabets Formand, Kammer-
herre Wolfhagen, et velvilligt Svar, og samme
Efteraar indbragte en Fest i den skønne